

PHẬN NGƯỜI

Bách Văn

1. Cuộc đời như gió mây bay, còn lại gì trên thế gian

2. Cuộc đời như sóng xa khơi thuyền cuộc đời xa bến lạc

này. Từng ngày thời gian hôm nay nào có

bờ, dòng đời thuyền con bơ vơ lạc hướng

hay phận người đổi thay. Như bông hoa sớm nở tối

đi tìm đường chân lý. Như cây xanh lá rụng về

tàn, như mây bay tan dần theo cơn gió, thân con

cội, như con sông nước tìm về biển lớn, xin thương

đây cũng chỉ là bụi tro, rồi mai sau sẽ trở về bụi tro.

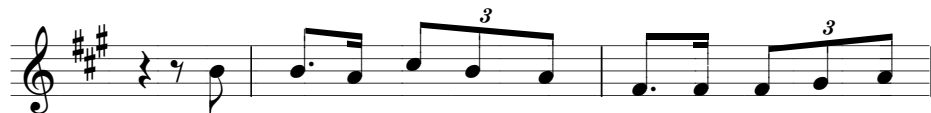
con dẫn đường về nhà Cha, giờ ăn năn xin Ngài hằng dủ thương.

ĐK. Đòi con giống như người thợ dệt đang mãi dệt đời

mình bỗng nhiên bị tay Chúa cắt đứt ngay hàng chỉ.

Chúa đến vào lúc con không ngờ, vào giờ con không

biết Ngài thánh linh gọi con trở về nhà Cha.

CODA

NGƯỜI ƠI HÃY SỐNG KHÔN NGOAN VÀ HÃY SẴN

SÀNG CẮM ĐÈN CHÁY TRONG TAY.